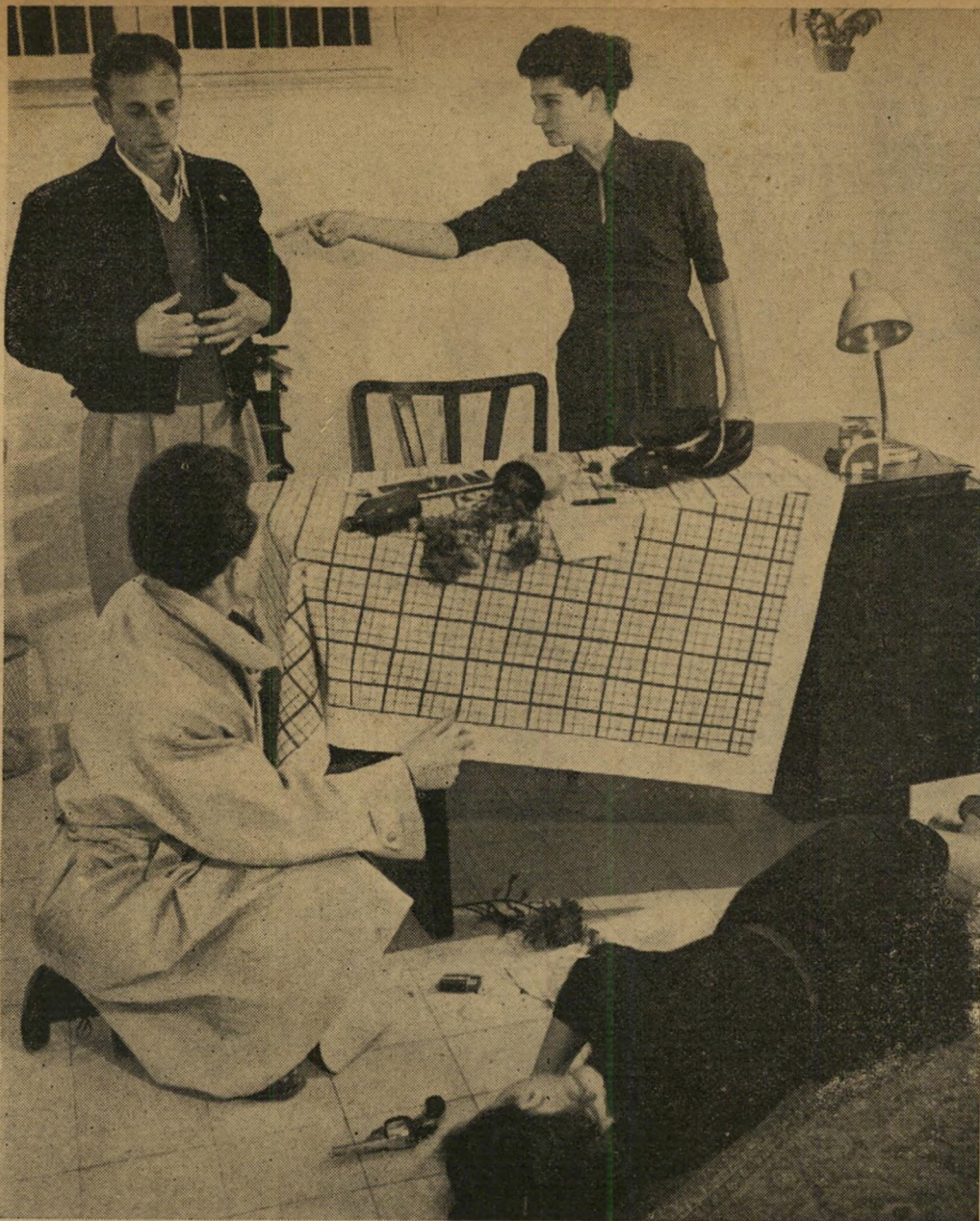

המאהבות שלוש

מאת: פיליפ טיארני
מבוצע ע"י שחקני תיאטרון זירה:
מיה זיו, שולמית אלנקנה, סליה ברנצ'אי, אליהו לוי.

„אני מוכרח להודות כי במבט ראשון לא יכולתי להבין שום דבר,“ סיפר ידידי החוקר כאשר שאלתי אותו כיצד הצליח לפתור את תעלומת שלוש המאהבות.

„תאר לעצמך חזר רחב אשר במרכזו עומד שולחן עבודה מכוסה מפה משובצת, שטיח פרסי על הרצפה ועליו מוטלת גוייה של בחורה כשלידה אקדח תופי קטן. על השולחן היו פזורים כל מיני דברים — בקבוק ליקר צרפתי, צנצנת פרחים, תיק עור של אשה — והכל באיסור מוחלט. כנראה שהאשה המתה משכה, בצניחתה ארצה, את המפה והפכה את כל מה שהיה על השולחן. גם על הרצפה היו כמה דברים שנפלו מעל השולחן כאשר נשמטה המפה.

„מייד עם בואי, טרם הספקתי לברוק היטב את אשר סביבי, התפרצה בחורה תמירה בצעקה גדולה: „אני אומרת לך — זהו הרוצח! הוא ירה בה!“

„הרגעני גברתי,“ ביקשתי. „קודם כל אמרי לי בבקשה מה שמך, ומה מעשיך כאן?“

„שמי יעל הרפז,“ היא ענתה ביהירות. „אני בתודותה (בתנודת ראש קלה לעבר הגוייה) של שוש. וזהו יעקב צור שרצח אותה!“

היא התפרצה שנית, בהצביעה על הגבר הצעיר שעמד לידה במבוכה. „מניין לך שהוא רצח אותה?“ אני שאלתי.

„מצאתי אותו בחור כששמעתי את הירייה, ובכלל הוא רצה להתפטר ממנה מוזמן. היא נמאסה עליו. היא עצמה אמרה לי שהוא מתחמק מלבקר אצלה כשישבנו אתמול בבית-הקפה (תמונה).“

„ומה יש לך לומר?“ שאלתי את הבחור.

„אדוני החוקר, אני נשבע לך בהן צדקי שזה הכל שקר. היא רק מדברת מתוך קנאה. היא כל הזמן הטרדה אותי בהצעות ודרישות, אבל אני הייתי מסור לשוש.“

לרגע קט נדם קולו, פחדתי שהוא יפרוץ בבכי. אולם לבסוף, לאחר מאמץ הנראה לעין, התגבר על רגשותיו והוסיף: „אם אתה לא מאמין לי, שאל את ירדנה, היא אחותה של שוש. גם היא רצתה שאעזוב את שוש. היא אפילו שלחה לה מכתב שאם לא תחול ללכת אתי היא תרצח אותה.“

באחד הארונות מצאתי את מכתב האיום. קראתי לירדנה ושאלתי אותה אם היא באמת כתבה אותו. „כן, כן,“ היא הטיפחה. „כתבתי את זה מפני שהוא אמר לי שנמאסה עליו והיא לא רוצה להניח לו, אבל אני לא רצחתי אותה.“

„כל זה שקר גדול!“ התפרץ יעקב. הן רוצות להתנקם בי. אני רק יודע ששמעתי ירייה כשהייתי מחוץ לדלת. פתחתי אותה ומצאתי את שוש מונחת על הרצפה. מייד אחרי נכנסה יעל. לא גענו בשום דבר. כנראה ששוש איבדה את עצמה לדעת בגלל הצרות שעשו לה בבית.“

„פתאום,“ אמר ידידי, „נתקל מבטי בטבעת זהב שהיתה מונחת על השולחן. של מי היא?“ שאלתי. ואז שמתי לב לעוד דבר מוזר. „אין צורך בתשובה,“ אמרתי להם. „אני כבר יודע מה היה!“

אם אתה גם כן יודע מה היה — רצח בכוונה תחילה או איבוד לדעת, ומי היה אשם — כתוב את הפתרון ושלח אותו למערכת „העולם הזה“ תל-אביב, ת. ד. 136, עמוד „פתרון חידון בלשי“ עד 10.3.1952.

בין שוחחי הפתרונות הנכונים תוגרל טיפה, או נסיעה באוטובוס לאילת. כרצון הזוכה.

תלוש

חידון בלשי מס. 5

השם ..

הכתובת ..